

melserne, og det vil på denne måde kunne medvirke til at fremme en ønskelig udvikling i sundhedsvæsenet.«

Lovforslagets § 58 udgør således en fravigelse af forvaltningslovens § 28 og af registerlovens §§ 16, 16 a og 21. Den nuværende retstilstand har ført til, at flere sygehuskommuner har udformet detaljerede standardblanketter til brug for indhentelse af skriftligt samtykke med henblik på videregivelse af helbredsoplysninger. Det har dels bevirket en omfattende administration, dels en uensartet praksis, hvortil kommer, at fremgangsmåden har givet anledning til undren hos mange patienter.

I overensstemmelse med det fundamentale princip om patientens selvbestemmelsesret skal der i forbindelse med indlæggelse eller behandling gives patienten information om behandlingsmuligheder samt om risiko for eventuelle bivirkninger m.v., det såkaldte informerede samtykke, jf. Sundhedsstyrelsens cirkulære af 17. maj 1991 om information og samtykke m.v.

Lovforslagets § 58 om betingelserne for videregivelse af helbredsoplysninger bygger ligeledes på, at der skal indhentes informeret samtykke fra patienten. Informationen skal her gives på det tidspunkt, hvor det af hensyn til behandlingen skønnes nødvendigt at indhente eller videregive oplysninger om den pågældendes helbredsforhold. Såfremt patienten giver sit samtykke, kan videregivelsen ske til en anden myndighed, et andet sygehus med henblik på viderebehandling og til den praktiserende læge og/eller speciallæge. Patienten skal orienteres om, hvilke oplysninger der kan blive tale om at videregive eller indhente i overensstemmelse med det informerede samtykke. Patienten skal tillige informeres om formålet med og omfanget af videregivelsen eller indhentelsen.

Giver patienten sit samtykke til videregivelsen, skal dette noteres i sygehusjournalen, i den praktiserende læges journaloptegnelser eller markeres i det register, hvor patientens helbredsoplysninger er registreret. Der vil i øvrigt være tale om videregivelse til personer, der er omfattet af tavshedspligtsbestemmelser i f.eks. forvaltningslov, lægelov eller straffelov.

Nægter patienten at give samtykke til videregivelse af oplysninger, skal dette respekteres i henhold til bestemmelserne om tavshedspligt.

Til stk. 1. Udgangspunktet er, at oplysninger om patienters helbredsforhold ikke må videregives. Bestemmelsen gælder for udveksling af oplysninger, uanset om det sker mellem sygehuse, mellem sygehuse og praktiserende læger/speciallæger, mellem praktiserende læger/speciallæger indbyrdes, samt

for videregivelse til andre forvaltningsmyndigheder. Ved helbredsforhold forstås oplysninger om sygdom eller nærmere karakteristik af en persons helbredstilstand.

Bestemmelsen er i forhold til forvaltningslovens regler skærpet med hensyn til afgrænsning af den myndighed, hvorfra indhentelse af oplysninger kræver samtykke, idet grænsen i forslaget er sat til det enkelte sygehus, hvor den efter forvaltningsloven går ved den enkelte amtskommune m.v. Samtidig gives der med lovforslaget mulighed for at videregive oplysninger efter patientens mundtlige samtykke i modsætning til forvaltningslovens mere restriktive regler, hvor samtykket skal være skriftligt.

Til stk. 2. Bestemmelsen fastsætter undtagelser fra hovedreglen om forbud mod videregivelse. Efter *nr. 1* kan der ske videregivelse efter samtykke fra den, som oplysningen vedrører. Der stilles intet formkrav til samtykket, som kan være såvel mundtligt som skriftligt. Bestemmelsen vil være den praktisk væsentligste undtagelsesbestemmelse og vil betyde en styrkelse af patientens rettigheder i forhold til den nuværende retstilstand, idet der altid skal indhentes samtykke til videregivelse, medmindre patienten på grund af sin tilstand er ude af stand til at give samtykke, jf. nr. 3.

Efter *nr. 2* kan videregivelse ske uden samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives. Som eksempel herpå kan nævnes bistandslovens § 17, som lyder: »Den myndighed, der behandler en sag efter denne lov, kan pålægge den, der søger bistand, at medvirke til sagens oplysning, herunder ved at lade sig undersøge af en læge eller indlægge til observation og behandling. Vedkommende myndighed kan endvidere afkræve andre, der har kendskab til forholdene, oplysninger, som må anses for nødvendige for sagen, herunder indhente sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Oplysninger om økonomiske forhold kan i elektronisk form indhentes fra andre offentlige myndigheder samt arbejdsløshedskasser. ...«

Efter nr. 2 kan der således også, bl.a. med hjemmel i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, ske videregivelse af oplysninger, der er nødvendige for gennemførelse af de offentlige tilsyns- og kontrolopgaver inden for sundhedsvæsenet.

Bestemmelsen i *nr. 3* svarer til forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3. Videregivelse til varetagelse af private interesser tager sigte på de tilfælde, hvor en patient på grund af sin tilstand er ude af stand til at give samtykke, og det af hensyn til behandlingen er nødvendigt, at der indhentes eller videregives oplysninger. Tilstanden kan f.eks. bestå i bevidstløshed, ung